

Име

Държавно лесничество "Дупница", административна принадлежност РУГ Кюстендил. Лесоустройствен проект 1997 година, ревизионен период 1986-1996.

Местонахождение

ДЛ "Дупница" носи името на града, в който се намира и седалището му. Територията на лесничеството попада в Югозападна България, Софийска област. Съседни държавни лесничества са както следва: от север ДЛ "Радомир", от изток ДЛ "Самоков", от юг ДЛ "Рилски манастир", от запад ДЛ "Невestino" и ДЛ "Кюстендил".

Площта на лесничеството е разположена в землищата на следните населени места:

Община Дупница - град Дупница и селата: Кременик, Дяково, Делян, Тополница, Крайници, Червен брег, Яхиново, Блатино, Пиперево, Самораново, Бистрица, Джерман, Крайни дол, Грамаде, Баланово и Палатово;

Община Сапарева баня - град Сапарева баня и селата: Сапарево, Овчарци и Ресилово;

Община Бобошево - град Бобошево и селата: Каменик, Вуково, Блажиево, Скрино, Доброво, Висока могила, Сопово, Слатино, Бадино и Усойка;

Община Бобов дол - град Бобов дол и селата: Горна Козница, Голема фуча, Мала фуча, Бабино, Мламолото, Коркина, Новоселяне, Долистово, Шатрово, Паничарево, Мало село, Големо село, Мали Върбовник, Голем Върбовник, Блато и Локвата.

Географско положение

Територията на ДЛ "Дупница" е разположена върху части от планините Рила, Верила, Коньовска и Влахина.

Визуално, на картата, лесничеството има форма на елипса. Дължината на по-голямата ос изток-запад е 45 км, а на по-малката север-юг е 25 км.

Релеф

Релефът на ДЛ "Дупница" е много разнообразен. Типично планински е релефът в Рила планина. Тази част обхваща западния склон на Мальовишкия гребен. Склоновете са ясно изразени, с големи наклони. Особено стръмни са склоновете, които се спускат към Сапарева баня, Овчарци, Самораново и Бистрица. Западно от водосбора на река Джерман до връх "Фенерка" теренът е характерен с къси и много стръмни била, разделени от дълбоки речни долини. От там още по на запад склоновете на Рила стават сравнително по-заоблени и по-лесно проходими.

Южните разклонения на Верила представляват ниска планинска верига със заоблени и лесно достъпни склонове. Централното вододелно било е със заоблена форма.

Склоновете на Коньовската планина също са заоблени и с по-малки наклони.

Територията, която лежи върху североизточните склонове на Влахина планина и двата бряга на река Струма, е характерна с малки превишения, но склоновете, които се спускат към река Струма, са доста стръмни и скалисти.

Най-високата точка на територията на лесничеството е Отовишки връх 2695 м н.в., а най-ниската точка се намира на р. Струма - 370 м.н.в.

Таблица № 1

за разпределението на дървопроизводителната площ според наклона на терена

Степен на наклона	Площ в хектари	%
равно (0-4)	144,4	0,6
полегато (5-10)	199,0	0,8
наклонено (11-20)	3803,9	15,7
стръмно (21-30)	13487,3	55,6
мн.стръмно (над 31)	6608,3	27,3
Общо:	24242,9	100,0

Хидроложки условия

Многобройните малки и големи водни течения, които протичат през територията на ДЛ "Дупница", са част от водосбора на река Струма. Изключение е водосбора на река Лакатица, който е част от този на река Искър.

По-главни водни течения са:

Река Струма - най-голямата и пълноводна река, която преминава през територията на лесничеството. Води началото си от планината Витоша. Пресича югозападната част на лесничеството. Общата ѝ дължина в този район е около 18 км, а бреговете са стръмни и скалисти, обрасли с храсталаци и закелявяли насаждения. Леглото на реката е широко, с много разливища и тераси. Водният отток е променлив, като най-голям е през пролетта, а най-малък - през лятото и есента.

Река Джерман - по големина и значение тази река е на второ място. Води началото си от Седемте рилски езера и след като поема водите на многобройните си притоци - Скакавица, Валявица, Перушица, Горица, Отовица, Тополница, Бистрица, Бадинска, Балановска, Блажиевска, Разметаница, под град Бобошево се влива в Струма. Река Джерман е типично поройна река. Има постоянно водно течение, което силно намалява през летните месеци.

Река Лакатица - приток на река Искър. Води началото си от района на връх Марко, тече в източна посока и след като приеме притоците си Точиларска, Темна и Равна река, при Сапаревския пункт напуска територията на лесничеството.

Освен тези основни водни течения, на територията на лесничеството има още редица по-маловажни притоци на реките Струма и Джерман. Това са: притоците на Струма: Мърводолска, Влашки дол и други, и притоци на Джерман: Домуз дере, Широки дол, Стари дол, Крайни дол, Соповска река и други. През лятото водният отток в тях силно намалява, а някои пресъхват. При проливни дъждове обаче водата в тях бързо приижда и влачи обилни количества наноси.

Геоложки строеж

В геолошко отношение територията на ДЛ "Дупница" спада към Тракийско-Македонския масив. И четирите планини - Рила, Верила, Коньовска и Влахина, са изградени от стари архаиски и палеозойски скали: шисти, гнайси, гранитогнайси, седиментни скали (конгломерати и пясъчници).

Източно от село Сапарево се срещат биотитови и двуслюдени гнайси, на места с мраморни прослойки. Те обхващат и района на река Лакатица. Долината на река Джерман и склоновете над град Сапарева баня са изградени от гнайси и амфиболити. Долните части на склоновете на Рила, около селата Овчарци, Ресилово и Бистрица, са изградени от гнайси. Високата част е изградена изцяло от южнобългарски гранит. Западните склонове на планината, над селата Джерман, Слатино и Бадино, почти изцяло са изградени от наслаги с плиоценски произход - мергели, пясъци и конгломерати. Тези скали са лесноподатливи на изветряне и ерозия, поради което тук са се образували характерни свлачища. Южните и западни части на Верила са изградени предимно от гнайси. Склоновете по двата бряга на река Тополница са изградени от пясъчници и мергели.

Коньовската планина е изградена от терциерни наслаги - пясъчници, конгломерати и шисти. В този район се намира Бобовдолския каменовъглен басейн.

Двата бряга на река Струма са изградени от струмски диорити.

Кватернерните речни тераси по долините на големите водни течения са образувани от алувиални наноси, които покриват големи пространства.

Климатични условия

Според класификационната схема на Събев и Станев, територията на ДЛ "Дупница" в Преходно-Континенталната климатична подобласт. В зависимост от значителните различия, които се проявяват в комплекса от физико-географски условия, частите с различна надморска височина са отнесени към следните климатични райони:

1. Кюстендилско-Благоевградски климатичен район (400-600 м.н.в);
2. Рило-Осоговски нископланински климатичен район (600-1000 м.н.в)
3. Планински климатичен район:
 - Среднопланинска част (1001-2000 м.н.в)
 - Високопланинска част (над 2000 м.н.в).

Кюстендилско-Благоевградския климатичен район включва земите по поречието на Струма и Джерман, около 13% от дървопроизводителна площ на лесничеството. Поради малката надморска височина и добра защитеност от студени течения, Кюстендилско-Благоевградския климатичен район има мека зима. Средната януарска температура е около 0°C. Средната юлска температура е около 22°C, а средната годишна температура е около 11,5°C. Средната продължителност на трайно задържане

на температурата на въздуха над 10°C е около 206 дни. Или средната продължителност на вегетационния период е около 7 месеца.

Поради общото намаление на летните валежи и сравнително високите летни температури, се създават условия за чести и продължителни засушавания, особено през втората половина на лятото и началото на есента. Датата на първата снежна покривка е между 1-10 декември, а на последната - между 1-10 март. Средният брой дни със снежна покривка е между 20-50, като дебелината ѝ е незначителна и рядко надвишава 10 см.

Рило-Осоговски нископланински климатичен район включва склоновете на планините Рила, Верила, Коньовска и Влахина до 1000 м н.в. или около 47% от дървопроизводителната площ. Поради по-голямата надморска височина, Рило-Осоговският нископланински климатичен район се отличава с по-ниски средни температури. Средната януарска температура е около -1,5°C, а средната юлска е 19,5°C. Средната годишна температура е около 9°C. Средната продължителност на трайно задържане на температурите на въздуха над 10°C е около 172 дни. Вегетационният период продължава 6 месеца.

Характерна особеност в режима на валежите е относителното увеличение на зимните и особено на есенните валежи, които са максимални за годината. Поради почти изравнените сезонни суми на валежите, този район се характеризира като преходен към средиземноморския климат. Средната дата на първата снежна покривка е между 20 ноември и 1 декември, а на последната - между 10 и 20 март. Средният брой на дните със снежна покривка е 50-80.

Среднопланинската част на **планинския климатичен район** обхваща планинските райони с надморска височина от 1001 до 2000 м н.в. или около 39% от дървопроизводителната площ. По-голямата надморска височина определя по-ниска средна годишна температура - около 5°C. Средната януарска температура е -4,5°C, а през юли е 14,5°C. Средната продължителност на дните с трайно задържане на температурата над 10°C е 131 дни. Или за този район средната продължителност на вегетационния период е около 5 месеца.

Валежите тук са значителни и средногодишно доближават 1000 мм. Валежният минимум е през зимата, но поради ниските температури снежната покривка е значителна - 20-40 см. Първата снежна покривка е между 1-20 ноември, а последната - между 20-31 март. Броят на дните със снежна покривка е между 80-120.

Високопланинската част на **планинския климатичен район** обхваща части с надморска височина над 2000 м (0,4% от дървопроизводителната площ) и почти няма значение за лесничеството, тъй като тук са разпространени само клекови формации. В тази част средната годишна температура е отрицателна. Средната зимна температура през януари е -9°C, а през юли е 8°C. Продължителността на вегетационния период е около 3 месеца. Във Високопланинската част овлажняването е най-голямо. С изключение на летните, почти всички останали валежи са от сняг. Датата на първата снежна покривка е около 1 ноември, а тази на последната - между 1 април и 10 май. Дните, с устойчива снежна покривка, са над 120, а средната ѝ дебелина е 40-80 см.

Данни за температурата на въздуха и за количеството на валежите са представени съответно в *Таблица № 2* и *Таблица № 3*.

Таблица № 2
за температурата на въздуха

Климатичен район с надморска височина в метри	Средна годишна температура	Средна годишна абсолютна минимална	Средна годишна абсолютна максимална
Кюстендилско-Благоевградски климатичен район (400-600 м.н.в)	11,5	-17,0	36,0
Рило-Осоговски нископланински климатичен район (600-1000 м.н.в)	9,0	-18,0	33,5
Планински климатичен район среднопланинска част (1001-2000 м.н.в)	5,0	-19,0	27,5
Планински климатичен район високопланинска част (над 2000 м.н.в)	-0,5	-23,0	19,0

Таблица № 3
за количеството на валежите

Климатичен район с надморска височина в метри	Сума валежи годишно в мм	Месец максимална валежна сума	Месец минимална валежна сума
Кюстендилско-Благоевградски климатичен район (400-600 м.н.в)	505-700	VI, X	III, VIII
Рило-Осоговски нископланински климатичен район (600-1000 м.н.в)	640-710	VI, X	III, VIII
Планински климатичен район среднопланинска част (1001-2000 м.н.в)	700-960	V, VI	VIII, IX
Планински климатичен район високопланинска част (над 2000 м.н.в)	950-1100	V, VI	VIII, IX

Почви

На територията на ДЛ "Дупница" се срещат следните типове почви: канелени горски, кафяви горски и планинско-горски тъмноцветни, хумусно-карбонатни и алувиално-делувиални почви.

Таблица № 4
за разпределението на дървопроизводителната площ по почвени типове

Типове горски почви	Площ в ха	%
алувиално-делувиална	139,1	0,6
канелена горска излужена	10616,2	43,8
кафява горска тъмна	2930,0	12,2
кафява горска преходна	6841,1	28,0
кафява горска светла	1847,3	7,7
планинска горска тъмноцветна	1797,0	7,4
хумусно-карбонатна	72,2	0,3
Всичко:	24242,9	100,0

В района на лесничеството местата с по-малка надморска височина са подложени на постоянни ерозионни процеси, които на места са достигнали застрашителни размери. Общо на ерозионни процеси са подложени 3164,9 ха или 11,2% от устроената площ.

Растителност

Територията на ДЛ "Дупница" обхваща голям диапазон от надморски височини: от подпояса на крайречните и лонгозни гори (0-700 м н.в) до подпояса на високопланинските гори от смърч и мура (2000-2200 м н.в). В този диапазон намират условия за растеж и развитие голям брой дървесни, храстови и тревни видове, по-важни от които са:

Иглолистни:

бял бор	- Pinus silvestris L.
бяла мура	- Pinus peuse Griseb.
смърч	- Picea excelsa Bink.
ела	- Abies alba Mill.
клек	- Pinus montana L.

Интродуцирани иглолистни:

зелена дуглазка	- Pseudotsuga douglasii
лиственница	- Larix europaea
веймутов бор	- Pinus strobus L.
черен бор	- Pinus nigricans Host.

Широколистни:

бук	- Fagus silvatica L.
благун	- Quercus conferta Kit.
габър	- Carpinus betulus L.
зимен дъб	- Quercus sessiliflora L.

цер
космат дъб
явор
клен
шестил
ясен
мъждрян
трепетлика
бяла топола
върба
черна елша
акация
липа
воден габър
келяв габър
орех
офика
череша
круша
киселица
джанка

Интродуцирани широколистни:

кестен
червен дъб
бреза
сребролистна липа
дребнолистна липа
евроамерикански тополи
италиански тополи

Храсти:

леска
люляк
глог
дрян
трънка
драка
ива
чашкодрян
бръшлян
птиче грозде
черен бъз
шипка
смордлика
малина
къпина
мечо грозде
черна боровинка
сморика
хвойна

Тревни:

алпийска крехка папрат
планинска власатка
острица
енъовче
ежова главица
дебрянка
заешки киселец
заешка сянка
здравец

- Quercus cerris L.
- Quercus pubescens Willd.
- Acer pseudoplatanus L.
- Acer campestre L.
- Acer platanoides L.
- Fraxinus excelsior L.
- Fraxinus ornus L.
- Populus tremula
- Populus alba L.
- Salix alba L.
- Alnus glutinosa Garth.
- Robinia pseudoacacia
- Tilia grandifolia L.
- Ostrya carpinifolia Scop.
- Carpinus orientalis Lam.
- Juglans regia
- Sorbus aucuparia L.
- Cerasus avium Mench.
- Pirus communis L.
- Malus silvestris
- Prunus divaricata Ledeb.

- Castanea sativa Mill.
- Quercus rubra L.
- Betula alba L.
- Tilia argentea Desf.
- Tilia parvifolia Ehrh.
- Бах., Верн.
- И-214

- Corilus avelana L.
- Syringa vulgaris L.
- Crataegus monogina Yacq.
- Cornus mas L.
- Prunus spinosa L.
- Paliurus spina-christi
- Salix caprea L.
- Evonimus europaea L.
- Hedera helix L.
- Ligustrum vulgare L.
- Sambucus nigra L.
- Rosa canina L.
- Cotinus coggygria L.
- Rubus idaeus L.
- Rubus caesius L.
- Arctostaphilus uva-ursi L.
- Vaccinium myrtillus L.
- Juniperus communis L.
- Juniperus oxycedrus L.

- Cystopteris regia L, Presl.
- Festuca montana M.B.
- Carex silvatica Huds.
- Galium silvaticum L.
- Dactylis glomerata L.
- Sanicula europaea L.
- Oxalis acetosella L.
- Asparagus tenuifolius Lam.
- Geranium silvaticum L.

иглолистка	- Brucentralia spiculifolia L.
иглика	- Primula officinalis L, Hill.
камбанка	- Campanula ranunculoides L.
жълт кантарион	- Hypericum perforatum L.
копитник	- Asarum europaeum L.
коприва	- Urtica dioica L.
зъбник	- Dentarium bulbifera L.
лазаркиня	- Asperula odorata L.
лудо биле	- Atropa belladonna L.
лютиче	- Ranunculus ficaria L.
женска папрат	- Athyrum filix-femina Roth.
мащерка	- Thymus glabrescens Willd.
медуница	- Pulmunaria officinalis L.
миши уши	- Hieracium cymosum L.
горска млечка	- Euphorbia amygdaloides L.
мъжка папрат	- Nephrodium filix-max Rih.
напръстник	- Digitalis grandiflora Mill.
незабравка	- Myosotis silvatica Hofm.
нокът	- Lonicera etrusca Sauti.
орлова папрат	- Pteridium aquilinum Kunh.
овсига	- Bromus ramosus Huds.
горска острица	- Carex silvatica L.
бял равнец	- Achillea millefolium.
риган	- Origanum vulgare L.
светлика	- Lusula silvatica maxima Huds.
горска слабонога	- Jmpatiens noli-tangere L.
горска теменуга	- Viola silvestris Lam.
горска ягода	- Fragaria vesca L.
върболика	- Epilobium angustifolium L.

Съгласно горскорастителното райониране ДЛ "Дупница" попада в Тракийската горскорастителна област, подобласти Осогово (О) и Рила (Р). Вертикалната зоналност в разпределението на горската растителност по формации е следната:

Ниската част на лесничейството попада в **Долния равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0-700 м н.в)**. Растителните формации са главно от зимен дъб, благун, цер, космат дъб, келяв габър, воден габър, клен, мъждрян и съпътстващите ги храстови видове. Това са предимно издънкови формации, като за състояние им е допринесла усилената човешка дейност и пашата на добитък. Част от тези формации са реконструирани, като са създадени култури от черен бор, бял бор, червен дъб, липи и други. Около водните течения в тази част на лесничейството са разположени и културите от евроамерикански тополи.

Малко по-високата част от територията е разположена в **Средния планински пояс на горите от бук и иглолистни (700-2000 м н.в)**. Тук са формирани и различните чисти и смесени насаждения от бял бор, смърч, ела и бук. Вследствие на стопанската и човешка дейност част от тези насаждения са подмладени, като в създадените култури са внесени и някои интродуцирани дървесни видове - зелена дуглазка, лиственица, веймутов бор.

Най-високите части на лесничейството са разположени във **Високопланинския пояс (2000 - 2500 м н.в)**. Тази територия е заета главно от клекови формации и мурово-смърчови насаждения. По-голямата част от територията попада в Народен парк "Рила" и има защитно-водноохранни и ландшафтни функции.

Таблица № 5
Разпределение на площта по дървесни видове

Дървесни видове	Сегашен състав		Бъдещ състав	
	Залесена площ в ха	в %	Залесена площ в ха	в %
Бял бор	5942,6	25,8	4348,1	18,9
Смърч	2197,9	9,5	2609,5	11,3
Черен бор	2300,3	10,0	2801,2	12,1
Ела	1354,1	5,9	1472,3	6,4

Бяла мура	771,9	3,3	825,2	3,6
Лиственица	1,5	-	1,3	-
Веймутов бор	9,5	-	11,7	-
Елдарски бор	-	-	7,0	-
Зелена дуглазка	74,1	0,3	70,5	0,3
Конколорка	0,2	-	0,2	-
Атласки кедър	-	-	184,3	0,8
Клек	196,0	0,9	196,0	0,8
Бук	1648,2	7,2	2025,3	8,8
Червен дъб	47,7	0,2	156,9	0,7
Зимен дъб	3179,8	13,8	4055,8	17,6
Благун	1241,6	5,4	1028,1	4,4
Цер	991,1	4,3	613,6	2,7
Габър	515,4	2,2	491,9	2,1
Бряст	2,3	-	-	-
Трепетлика	136,4	0,6	37,6	0,2
Явор	48,6	0,2	83,4	0,4
Бреза	109,6	0,5	138,7	0,6
Мъждрян	64,2	0,3	21,1	0,1
Орех	6,4	-	49,8	0,2
Акация	422,5	1,8	665,1	2,9
Космат дъб	562,6	2,4	143,0	0,6
Келяв габър	848,9	3,7	59,2	0,3
Айлант	0,3	-	-	-
Бадем	-	-	0,1	-
Брекиня				
Върба	1,4	-	-	-
Воден габър	6,7	-	4,1	-
Гледичия	0,7	-	0,8	-
Джанка	0,3	-	-	-
Корков дъб	-	-	0,5	-
Елша	39,5	0,2	24,5	0,1
Ива	7,7	-	-	-
Кестен	16,5	0,1	46,1	0,2
Клен	14,2	0,1	0,2	-
Круша	0,8	-	-	-
Леска	29,4	0,1	-	-
Турска леска	1,5	-	1,5	-
Дребнолистна липа	75,7	0,3	82,6	0,4
Едролистна липа	14,7	0,1	18,5	0,1
Сребролистна липа	66,3	0,3	663,5	2,9
Махалебка	0,1	-	-	-
Череша	6,4	-	8,3	-
Шестил	-	-	26,0	0,1
Планински ясен	24,4	0,1	24,9	0,1
тп Vachelieri	3,2	-	-	-
тп I-214	26,3	0,1	54,0	0,3
тп I-37/61	-	-	1,3	-
тп I-45/51	-	-	1,2	-
тп Regenerata	45,7	0,3	-	-
тп Vernirubens	-	-	1,0	-
Слива	0,1	-	-	-
Драка	0,7	-	-	-
Аморфа	0,2	-	0,3	-
ВСИЧКО	23056,2	100,0	23056,2	100,0

Характеристика на горския фонд

Общата площ на ДЛ "Дупница", установена при настоящата ревизия възлиза на 28574,4 ха, от която 215,1 ха са горски пасища. От залесената площ – 23056,2 ха, 14950,9 ха или 64,8% са насаждения с естествен произход, 7909,3 ха или 34,3% са култури и 196,0 ха или 0,9% - клек.

Общо предоставените площи от ДГФ (без да се изключват) възлизат на 290,1820 ха. Чуждите земи, намиращи се на територията на лесничейството, са с площ 43,6 ха. Площта на предоставените гори и голи площи от Държавния горски фонд (ПГФ) е 629,7 ха. Горите, създадени върху земи от селскостопанския фонд (ССФ), са с площ 609,1 ха. Неразкоренените гори, изключени от ДГФ, но подлежащи на стопанисване и охрана от

ДЛ “Дупница”, са с площ 283,9 ха. За всички тези гори са изработени отделни лесоустройствени проекти.

Таблица № 6

Разпределение на общата площ по вид на земите

Вид на земите	Площ в ха	%
Залесена площ (в т.ч. клек)	23056,2 (196,0)	81,3 (0,9)
Незалесена дървопроизводителна площ	1186,7	4,2
Недървопроизводителна площ	4116,4	14,5
Горски пасища	215,1	-
ОБЩО:	28574,4	100,0

Таблица № 7

Разпределение на общата/залесената площ по вид на горите

Вид на горите	Площ в ха	%
Иглолистни	16781,9 / 14095,5	58,7 / 61,1
Широколистни високоствъблени	1123,9 / 872,1	3,9 / 3,8
За реконструкция	4880,5 / 3007,5	17,1 / 13,0
Издънкови за прерастване	-	-
Издънкови за превръщане	5498,8 / 4812,8	19,2 / 20,9
Нискоствъблени	289,3 / 267,9	1,0 / 1,2
ВСИЧКО:	28574,4 / 23056,2	100,0

Разпределението на горите и голите горски площи по групи гори и функции е дадено в Таблица № 8.

Таблица № 8

Разпределение на общата площ по групи гори и функции

Групи гори	Иглолистни		Широколистни		Всичко	
	обща площ	залесена	обща площ	залесена	обща площ	залесена
ДС Функции	9945,2	8753,5	9744,0	7951,9	19689,2	16705,4
Защитни	962,9	781,6	917,2	307,6	1880,1	1089,2
Рекреационни	1555,9	1256,5	519,3	417,4	2075,2	1673,9
Защитени	3978,6	2971,7	335,4	222,5	4314,0	3194,2
Други	339,3	332,6	61,5	60,9	400,8	393,5
Общо ЗРЗТ	6836,7	5342,4	1833,4	1008,4	8670,1	6350,8
Общо ДСФ+ЗРЗТ	16781,9	14095,9	11577,4	8960,3	28359,3	23056,2
Горски пасища	-	-	215,1	-	215,1	-
ОБЩО	16781,9	14095,9	11792,5	8960,3	28574,4	23056,2

В лесоустройственият проект от 1986 година е предвидено общо ползване в размер на 472740 куб.м (средно годишно 42976 куб.м), от което 32330 куб.м годишно от главни сечи и 10646 куб.м годишно от отгледни сечи и санитарни сечи. Отсечени са общо 306050 куб.м (средно годишно 27823 куб.м) или 64,7% от предвиденото. Изпълнението от главни сечи е 250620 куб.м (ср. год. 22784 куб.м) или 70,5%, а от отгледни и санитарни сечи 55430 куб.м (ср. год. 5039 куб.м) или 47,3% от предвиденото. Настоящото лесоустройство предвижда общ добив от 449100 куб.м с клони или средно годишно 44910 куб.м – 25335 куб.м добив от главни сечи и 19575 куб.м от отгледни и санитарни сечи.

Санитарно състояние на гората

Санитарното състояние на горите на територията на ДЛ “Дупница” е сравнително добро. Засегнатите гори са с площ 3312,2 ха, като очакваната загуба на дървесина възлиза на 46450 м³ (без клони) или 12.1% от общия им запас. По вид на повредата с най-голям дял е суховършието – 91,5% от общата площ на насажденията с повреди, като най-засегнати са зимендъбовите, благуновите и церовите издънкови насаждения, а от иглолистните - бялборовите култури.

През ревизионния период е имало нападение от борова процесия, ръждива борова листна оса и зимна борова летораслозавивачка по боровите култури, от коренова гъба и смърчов ликояд по смърча, от педомерки и листоврътки по дъба и от буков скокльо по бука.

През ревизионния период са извършени 1102 нарушения от незаконна сеч, като най-уязвима е местността "Самоковище". Констатирани са 185 нарушения от незаконна паша, като през последните години дела на нарушенията от козя паша е нараснал, а са намалели тези от паша на овце. Констатирани са 39 нарушения от разораване, 17 пожара, 57 ловни, 185 риболовни, както и 31 други (кражби, събиране на сено и т.н) нарушения.

Странични ползвания

Таблица № 9

За страничните ползвания

Странични ползвания	Мярка	Предвидено по ЛУП (1986-1996) средногодишно	Реализирано средногодишно	Предвидено по ЛУП (1997-2006) средногодишно
Паша - площ	хектари		14336,9	17128,4
Едър добитък	брой		8890	10952
Дребен добитък	брой		57345	58516
Сено	тона	130	4,6	50
Листников фураж	пр.куб.м	40	40	150
Горски плодове – шипки	тона	4	-	
Билки – липов цвят	тона	4	-	
Елхи	брой	-	200	900

Защитени територии

На територията на ДЛ "Дупница" се намират следните защитени природни обекти:

Резерват "Скакавица", обявен със заповед № 508/28.03.1968 на МГГП с обща площ 83,0 ха, от която залесена 82,8 ха и незалесена 0,2 ха.

Народен парк "Рила", обявен със заповед № 114/24.02.1992 на МОС. На територията на ДЛ "Дупница" парка обхваща територия с обща площ 4309,9 ха, от която залесена 3191,8 ха и незалесена 1118,1 ха.

Природна забележителност Водопад "Самоковището", обявена със заповед № 3976/11.10.1965 на МГГП с обща залесена площ 1,5 ха.

Природна забележителност Водопад "Горица", обявена със заповед № 3976/11.10.1965 на МГГП с обща незалесена площ 1,1 ха.

Природна забележителност "Морени", обявена със заповед № 283/04.05.1979 на МГГП с обща незалесена площ 3,6 ха. Намира се в м. "Самоковището".

Природна забележителност "Земна пирамида", обявена със заповед № 283/04.05.1979 на МГГП) с площ 0,1 ха. Земна пирамида с височина 4,2 м и обиколка 3,1 м.

Природна забележителност "Находище на турска леска", обявена със заповед № 882/25.11.1980 година на МГГП, с площ 2,0 ха.